

Temptatio dyaboli de vana gloria

Vario dyabolus temptat hominem infirmum per suumphus complacencia q̄est superbia spiritualis per quam deuotis et religiosis atq; perfectis magis est infestus. Cum enim hominē ad deuandū a fide aut in desperationem aut ad impacienciam nō potest inducere tunc agreditur aīm per suūphus complacenciam tales in eum iaculaū cogitationes. O q̄d firmus es in fide q̄d fortis in spe et q̄d constanter paciens in tua infirmitate o q̄d multa bona operatus es maxime gloriari debes quia nō es sicut ceteri qui infinita mala perpetravint et tamen solo gerim̄ ad celestia regna petuenterunt. Iḡituē regnum celorum tibi iure negari non potest quia legittime certasti. Accipe ergo coronam tibi paratam & sedem excellenciorēm præ ceteris optinebis. Per ista et similia dyabolus instantissime laborat hominem inducē ad spualez superbiam siue ad suūphus complacenciam Pro quo notandum q̄d ista superbia multum est vitanda. Primo quia per eam homo efficitur similis dyabolo. nam pro solam superbiam de angelo factus est dyabolus. Secundō quia per ipsam homino videt

committere blasphemiam per hoc q̄d bonum quod a deo habet a se presumit habere. Tercio quia tanta posset esse sua complacencia q̄d per hanc damna retur Vnde gregorius Remini se endo quis boni qd gessit dum se apud se erigit apud auctorēm humilitatis cadit. Et augustinus. Homo si se iustificauerit et de iusticia sua presumpserit cadit.